Krimināllieta Nr.11087149213

Lietvedības Nr.KA04-591-14/31

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 6.jūnijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese referente I.Jansone

tiesneses L.Kuzmane un Ā.Ždanova

rakstveida procesā izskatīja krimināllietu **/pers. B/, personas kods /personas kods/,** apsūdzībā vairāku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, sakarā ar Rīgas pilsētas Centra rajona prokuratūras prokurora K.Kalniņa iesniegto apelācijas protestu un apsūdzētā /pers. B/ iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2014.gada 12.februāra spriedumu.

Iepazinusies ar apelācijas protesta un apelācijas sūdzības motīviem, pārbaudījusi lietas materiālus, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija konstatēja

Aprakstošā daļa.

[1] Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. B/ atzīts parvainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā Krimināllikuma kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem.

/pers. B/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta otro daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus, sods /pers. B/ noteikts brīvības atņemšana uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, piespriestais sods daļēji pievienots sodam, kas piespriests ar Rīgas pilsētas centra rajona tiesas 2014.gada 8.janvāra spriedumu, galīgo sodu /pers. B/ nosakot brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 5 (pieciem) mēnešiem.

Soda izciešanas termiņš /pers. B/ skaitīts no 2014.gada 12.februāra un pamatojoties uz Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda izciešanas laikā ieskaitīts termiņš no 2013.gada 18.septembra līdz 2013.gada 19.septembrim (viena diena), no 2013.gada 15.decembra līdz 2014.gada 8.janvārim, no 2014.gada 8.janvāra līdz 2014.gada 12.februārim, t.i., /pers. B/ iepriekšējā apcietinājumā pavadītais laiks.

Šajā krimināllietā /pers. B/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums, līdz spriedums stāsies spēkā atstāts negrozīts, bet pēc sprieduma stāšanās spēkā nolemts atcelt.

Piedzīta no /pers. B/ par labu SIA Latvijas-Vācijas kopuzņēmumam /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, juridiskā adrese /adrese A/, materiālā kaitējuma kompensācija 150 Ls (simtu piecdesmit latu) apmērā, kas ir 213,43 EUR (divi simti trīspadsmit euro 43 centi).

Nolemts nenoteikt kaitējuma kompensāciju pēc SIA /Nosaukums B/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, juridiskā adrese /adrese B/, kaitējuma kompensācijas pieteikuma 27,99 Ls (divdesmit divu latu 9 santīmu) apmērā, t.i., 39,83 EUR (trīsdesmit deviņi euro 83 centi).

Lietiskos pierādījumus krimināllietā: DVD- disku ar videoierakstiem; vienu aploksni ar diviem tamponiem ar nomazgājumiem; vienu aploksni ar tamponu ar nomazgājumu; vienu iepakojumu ar trīs elektroniskās signalizācijas ierīces detaļām, kas glabājas pie krimināllietas, pēc sprieduma stāšanā spēkā nolemts iznīcināt.

[2] Atbilstoši pirmās instances tiesas spriedumā konstatētajam, apsūdzētais **/pers. B/ izdarīja zādzību**, un proti:

2013.gada 15.septembrī, ap plkst.07.50, /pers. B/, atrodoties viesnīcas /Nosaukums C/ telpās /adrese/, mantkārīgu tieksmju vadīts, zādzības izdarīšanas nolūkā, uzskatot, ka viņa darbības neviens nenovēro, no viesnīcas halles paņēma SIA /Nosaukums A/ piederošu monitoru „LG" 213.43

euro (Ls 150) vērtībā. Pēc kā, /pers. B/ iznesa monitoru no viesnīcas telpām un aizgāja no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas, tādējādi to slepus nolaupot. Tādā veidā /pers. B/ nozaga SIA /Nosaukums A/ piederošo mantu, nodarot SIA /Nosaukums A/ materiālu kaitējumu 213.43 *euro* (Ls 150) apmērā.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

[3] Turklāt /pers. B/ izdarīja zādzību nelielā apmērā, un proti:

2013.gada 18.septembrī, ap plkst.16.35, /pers. B/, atrodoties SIA /Nosaukums B/ veikala /Nosaukums E/ tirdzniecības zālē /adrese/, mantkārīgu tieksmju vadīts, zādzības izdarīšanas nolūkā, uzskatot, ka viņa darbības neviens nenovēro, no skatloga paņēma SIA /Nosaukums B/ piederošu somu 39.83 *euro* (Ls 27,99)vērtībā. Pēc kā, /pers. B/ ar somu izgāja no veikala, paejot garām kasei, nesamaksājot par iepriekš minēto preci, tādējādi to slepus nolaupot. Tādā veidā /pers. B/ nozaga SIA /Nosaukums B/ piederošo mantu, nodarot SIA /Nosaukums B/ materiālu kaitējumu 39.83 *euro* (Ls 27,99) apmērā.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

[4] Par pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /pers. B/ noteiktajā sodā ieskaitāmo aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku apelācijas protestu iesniedza Rīgas pilsētas Centra rajona prokuratūras prokurors K.Kalniņš.

Uzskata, ka tiesa, lai gan pareizi konstatējusi, ka /pers. B/ soda termiņā ir ieskaitāms jau iepriekš apcietinājumā pavadītais laiks, nepamatoti šajā laikā nav ieskaitījusi Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2014.gada 8.janvāra spriedumā norādīto /pers. B/ aizturēšanā pavadīto laiku no 2013.gada 6.aprīļa līdz 2013.gada 8.aprīlim un laiku no 2013.gada 11.septembra līdz 2013.gada 13.septembrim.

Līdz ar ko lūdz /pers. B/ noteiktā soda izciešanas termiņā papildus ieskaitīt aizturēšanas laiku no 2013.gada 6.aprīļa līdz 2013.gada 8.aprīlim un laiku no 2013. gada 11.septembra līdz 2013.gada 13.septembrim.

[5] Par pirmās instances tiesas spriedumu daļā par noteikto sodu apelācijas sūdzību iesniedza apsūdzētais /pers. B/. Uzskata, ka tiesas noteiktais sods ir pārāk bargs.

[6] Izvērtējot iesniegtajā apelācijas sūdzībā norādītos lūgumus, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 559. panta ceturto daļu tika pieņemts lēmums par lietas iztiesāšanu rakstveida procesā.

[7] Rīgas pilsētas Centra rajona prokuratūras prokurors K.Kalniņš par apsūdzētā /pers. B/ apelācijas sūdzību iesniedza rakstveida viedokli, kurā norāda, ka, Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2014.gada 12.februāra spriedums attiecībā uz noteikto sodu ir pamatots un tiesisks, sakarā ar ko, tā atcelšanai daļā par sodu un soda mīkstināšanai nav pamata.

Tiesa, nosakot sodu, tajā skaitā galīgo sodu par vairāku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu ir vērtējusi un ņēmusi vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, tāpēc vērtējot pirmās instances tiesas viedokli soda veida un apmēra izvēlē, uzskata, ka tas ir adekvāts un atbilstošs izdarītā noziedzīgā nodarījuma smagumam, kā arī apsūdzētā personībai.

Motīvu daļa

[8] Apsvērusi apelācijas sūdzības motīvus un pārbaudījusi krimināllietas materiālus, tiesu kolēģija konstatē, ka Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2014.gada 12.februāra spriedums ir atceļams daļā par Krimināllikuma 52.panta piemērošanu, t.i. par iepriekšējā apcietinājumā pavadītā laika ieskaitīšanu soda izciešanā un prokurora iesniegtais protests ir apmierināms, bet apsūdzētā /pers. B/ iesniegtā apelācijas sūdzība ir noraidāma.

[9] Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499. pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā pirmās instances tiesā netika izdarīta, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas apsūdzētajam tika izskaidrotas, un pirmās instances tiesas spriedums daļā par apsūdzētā vainīgumu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā apelācijas sūdzībā nav apstrīdēts, iepazīstoties ar lietas materiāliem tiesu kolēģijai nav radušās šaubas par apsūdzētā vainu, līdz ar to pierādījumu pārvērtēšanai šajā daļā nav pamata.

[10] Pirmās instances tiesa, izvērtējot konkrētos lietas apstākļus, apsūdzētā personību, lai panāktu Krimināllikuma 35.pantā paredzētā soda mērķa īstenošanu attiecībā pret /pers. B/, viņam ir noteikusi sodu atbilstoši viņa vainas pakāpei, personībai un Krimināllikuma 46.pantā noradītajiem apstākļiem.

Krimināllikuma 35.pants nosaka soda mērķi, kas paredz vainīgo sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Pirmās instances tiesa, izraugoties apsūdzētajam nosakāmo sodu, ir ņēmusi vērā visus Krimināllikuma 46.pantā norādītos apstākļus, tai skaitā:

Tiesa, nosakot sodu /pers. B/, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta nosacījumiem atbildību mīkstinošus apstākļus nav konstatējusi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta 1.daļas 1.punktu, ņēmusi vērā atbildību pastiprinošos apstākļus, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīga nodarījuma recidīvu.

Krimināllikuma normas prezumē, ka noziedzīgu nodarījumu recidīvs ir tad, ja persona, kurai tiesa nosaka sodu, jau pirms tam ir vismaz vienu reizi

tiesāta par jebkuru agrāk izdarītu noziedzīgu nodarījumu un sodāmība par to nav noņemta vai dzēsta. Noziedzīgu nodarījumu recidīvu var atzīt par atbildību pastiprinošu apstākli visos gadījumos, ja tāds ir, jo nevienā Krimināllikuma sevišķās daļas pantā tas nav paredzēts kā noziedzīga nodarījuma sastāva pazīme.

Ņemot vērā, ka /pers. B/ agrāk ir sodīts 20.12.2012.g.Jēkabpils rajona tiesā, par ko sodāmība nav noņemta vai dzēsta, pirmās instances tiesa pamatoti ir atzinusi noziedzīga nodarījuma recidīvu kā atbildību pastiprinošu apstākli.

Tiesu kolēģijas ieskatā, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrās daļas nosacījumiem kā atbildību mīkstinošs apstāklis ir atzīstams tas, ka /pers. B/ atzinis savu vainu un nožēlojis par izdarīto.

[11] Tiesu kolēģija secina, ka nav pamata apsūdzētajam samazināt noteikto brīvības atņemšanas sodu, vai piemērot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus.

/pers. B/ iepriekš ir sodīts, sodāmība nav dzēsta.

Pirmās instances tiesa pamatoti piemērojusi Krimināllikuma 50. panta piektās daļas nosacījumus un noteikusi sodu saskaitot spriedumus, brīvības atņemšanas veidā.

Pirmās instances tiesa noteikusi /pers. B/ sodu, ņemot vērā konstatēto atbildību pastiprinošo apstākli, viņa personību un pamatoti nav noteikusi minimālo brīvības atņemšanas sodu kāds paredzēts attiecīgā panta sankcijā.

Izvērtējot iepriekšminētos apstākļus, tiesu kolēģija secina, ka izvērtējot apsūdzētā /pers. B/ personību, pirmās instances tiesas spriedumā minētos argumentus, tiesu kolēģijai nav likumīga pamata mīkstināt noteikto sodu.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka neskatoties uz apsūdzētā savas vainas atzīšanu viņam celtajā apsūdzībā, pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinoša apstākļa esamība jau pati par sevi nedod iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu, tādēļ, ņemot vērā visus konstatētos apstākļus, Krimināllietu tiesu kolēģija uzskata, ka /pers. B/ ar pirmās instances tiesas spriedumu noteiktais sods nav mīkstināms.

[12] /pers. B/ 2014.gada 8.janvārī ir notiesāts Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas un 180.panta pirmās daļas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta nosacījumiem soda izciešanā ieskaitīts apcietinājumā pavadītais laiks no 2013.gada 11.septembra līdz 2013.gada 13.septembrim un no 2013.gada 6.aprīļa līdz 2013.gada 8.aprīlim, kā arī atrašanās apcietinājumā no 2013.gada 15.decembra līdz 2014.gada 8.janvārim.

Kā redzams no pirmās instances tiesas sprieduma, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, piespriestajam sodam daļēji pievienoja sodu, kas piespriests ar Rīgas pilsētas centra rajona tiesas 2014.gada 8.janvāra spriedumu, galīgo sodu /pers. B/ nosakot brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 5 (pieciem) mēnešiem.

Soda izciešanas termiņš /pers. B/ skaitīts no 2014.gada 12.februāra un pamatojoties uz Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda izciešanas laikā ieskaitīts termiņš no 2013.gada 18.septembra līdz 2013.gada 19.septembrim (viena diena), no 2013.gada 15.decembra līdz 2014.gada 8.janvārim, no 2014.gada 8.janvāra līdz 2014.gada 12.februārim, t.i., /pers. B/ iepriekšējā apcietinājumā pavadītais laiks. Tiesa nav ieskaitījusi soda izciešanas laikā viņa atrašanos iepriekšējā apcietinājumā no 2013.gada 6.aprīļa līdz 2013.gada 8.aprīlim un laiku no 2013.gada 11.septembra līdz 2013.gada 13.septembrim, lai gan minētais termiņš atbilstoši Krimināllikuma 52.panta nosacījumiem soda termiņā bija ieskaitāms, tāpēc šajā daļā pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563. pantu,564. pantu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

nosprieda:

Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2014.gada 12.februāra spriedumu atcelt daļā par Krimināllikuma 52.panta piemērošanu, t.i. par iepriekšējā apcietinājumā pavadītā laika ieskaitīšanu soda izciešanā**.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. B/ soda izciešanas laikā ieskaitīt termiņu no 2013.gada 6.aprīļa līdz 2013.gada 8.aprīlim, no 2013.gada 11.septembra līdz 2013.gada 13.septembrim, no 2013.gada 18.septembra līdz 2013.gada 19.septembrim (viena diena), no 2013.gada 15.decembra līdz 2014.gada 8.janvārim, no 2014.gada 8.janvāra līdz 2014.gada 12.februārim, t.i., /pers. B/ iepriekšējā apcietinājumā pavadītais laiks.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departamentā Kriminālprocesa likuma 574. un 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesā.

Tiesnese referente (personiskais paraksts) I.Jansone

Tiesneses (personiskais paraksts) L.Kuzmane

(personiskais paraksts) Ā.Žd anova